

BELGRAD MERSİYESİ

SEGÂH / Düşük
(♩ = 192)

Sîir: MEMDUH CÜMHUR
Beste: CİNÇEN TANRIKORUR

of of of of (son)

Yol-lara has-ret-tedüşüp dal-dume-lem rüz-gârı-na(saz...)
... Karşıda gön-lüm de mübâ-

rek kalemey-dan te-pe-si(saz...) ...

Ced-lerin at koştugu yer-ler-de a-kiñ-dan/
aki-na(saz...) ... Top-rağ'a sin-mış-ti fetih

devri-ninul-vî heve-si(saz...) ... ah

Servilerin ruhlar uzan-mış/ebedî göl-gesi-nel(saz...)
... Bel ki de hâ-lâ karışır

rüzgarinen- gin sesi-ne (faz...) ...)
 Ak-sam olur- ken Kalemey- dan'da zafer vel- vele-si
(pp of of of)
 Ay rılı şın hüz- nünu pp ses-siz-ce taşır yas- li Tu-
 na (faz...) ...) Gön-lüme ak-set-tirebil-
 sin diye yal-nız lığı-nı (faz...) ...)
 Son gününar- dn- da şafak ren-gibürün- müş suyu-
 na (faz...) ...) Rüzgâra gem vur-duğumuz
 zor-lu/a kın- lar çagi-nı (faz...) ...)
 Görmeye gel- dim Tuna /üs- tünde a-zız bir kale-

den(J a z... ...)
 den-beri mec- nun
 gibi ben(J a z...)) ah
 Yol-lara düş- müş/ ara rım
 es-ki vatan
 top-
 ra gi- ni (J a z... ...) (Başa)

BELGRAD MERSİYESİ

Yollara hasretle düşüp daldım elem rüzgârına
 Karşıda gönlümce mübarek Kalemeydan tepesi
 Cedlerin at koştugu yerlerde akından/akına
 Toprağa sinmişti fetih devrinin ulyî hevesi
 Servilerin ruhlar uzanmış/ebedî gölgesine
 Belki de hâlâ karışır rüzgârin engin sesine
 Akşam olurken Kalemeydan'da zafer velvelesi

Ayrılışın hüzünü sessizce taşır yası Tuna
 Gönlüme akseltirebilsin diye yalnızlığını
 Son günün ardından şafak rengi bürünmüş suyuna
 Rüzgâra gem vurdugumuz zorlu akınlar çağını
 Görmeye geldim Tuna üzerinde aziz bir kaleden
 Çok seneler var ki Budin'denberi mecnun gibi ben
 Yollara düşmüş/ararım eski vatan toprağını

MEMDUH CUMHUR